

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 83.340 van 8 november 1999  
in de zaak A. 83.063/IX-1742.**

In zake : de VZW het Koninklijk Belgisch Verbond voor  
de Bescherming van de Vogels,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat Gw. VERMEIRE,  
kantoor houdende te GENT,  
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
advocaat B. BRONDERS,  
kantoor houdende te OOSTENDE,  
E. Beernaertstraat 106.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat de VZW  
Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van de  
Vogels op 22 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing  
te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van  
de Vlaamse regering van 18 december 1998 tot wijziging  
van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betref-  
fende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-  
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-  
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-  
auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Gw. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. BRUGGEMAN die, loco advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 4 november 1998;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. In het voorjaar van 1998 wordt door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling een ontwerp van besluit uitgewerkt houdende wijziging van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest.

Luidens een nota van 27 maart 1998 is het de bedoeling het koninklijk besluit van 9 september 1981 aan te passen aan de rechtspraak van het Hof van Justitie stellende dat de richtlijn van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (de "vogelrichtlijn") niet van toepassing is op vogels die in

gevangenschap zijn geboren en gekweekt. (H.v.J., 8 februari 1996, nr. C-149/94, inzake VERGY).

1.2. De afdeling wetgeving van de Raad van State brengt op 10 november 1998 advies uit over het voormelde ontwerp.

1.3. Op 18 december 1998 wordt het thans bestreden besluit genomen;

## 2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij als eerste en als derde middel aanvoert : schending van de artikelen 6, § 1, III en 78, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), van artikel 2, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van de artikelen 34 en 36, van het jachtdecreet van 24 juli 1991 en van het redelijkheidsbeginsel (eerste middel) en schending van de motiveringsplicht (derde middel); dat zij stelt in een eerste middel dat het bestreden besluit, in het bijzonder de artikelen 4 en 5, geen rechtsgrond kunnen vinden in het jachtdecreet, noch in het decreet betreffende het natuurbehoud, dat genoemde

artikelen handelen over de in gevangenschap gehouden en gekweekte vogels, dat het volgens haar derhalve in geen geval gaat over in het wild levende vogels, noch over soorten die voorkomen in aansluiting op menselijk handelen; dat zij hieraan toevoegt :

"5. Hoewel het denkbaar is dat ook de kweek in gevangenschap in zeer bijzondere omstandigheden een bijdrage kan zijn tot natuurbehoud, blijkt uit geen enkel element van de tekst of de voorbereiding ervan dat het natuurbehoud het leitmotiv is van het in gevangenschap kweken en houden van vogels.

Immers de natuur heeft te zien met de eerder wilde status en leefwijze van diersoorten. Gevangenschap is per definitie in strijd hiermee. Uit niets blijkt dat gevangenschap in zo natuurlijk mogelijke omstandigheden beoogd wordt.

Ook blijkt uit geen enkel gegeven dat de regering heeft willen gebruik maken van bv. de afwijkingsregeling in art. 9 van het Verdrag van Bern, art. 9 van de vogelrichtlijn, van de soortenbescherming in het Decreet natuurbehoud (art. 13, par. 1, 3° enz.).

6. Het is dus m.i. niet voldoende om in de aanhef het Decreet op het Natuurbehoud te vermelden en de sancties van het Decreet op het Natuurbehoud erbij te lassen, teneinde aldus de indruk te wekken dat het besluit staat in het licht van het natuurbehoud";

dat zij verder stelt dat, om dezelfde reden, evenmin het jachtdecreet enige rechtsgrond kan bieden, vermits de ingeroepen artikelen 34 en 36, van dat decreet duidelijk handelen over in het wild voorkomende soorten, dat verder niet wordt aangeduid op grond van welk verdrag verwerende partij haar bevoegdheid zou gronden, dat niet de regionale doch wel de federale overheid bevoegd is; dat zij in een derde middel aanvoert dat de artikelen 51 en 52, van het natuurbehoudsdecreet het Vlaamse gewest evenmin de bevoegdheid geven bepalingen te nemen zoals zij zijn uitgewerkt in de artikelen 4 en 5 van het bestreden besluit, dat mocht dat toch al het geval zijn, zij erop wijst dat voormelde artikelen van het natuurbehoudsdecreet betrekking hebben op de bescherming van plant- en diersoorten en van hun levensgemeenschappen, terwijl in casu uit geen enkel stuk blijkt dat het gevangen houden en kweken van honderden vogels daarmee

te maken heeft; dat zij verder aanvoert dat er een tegenstrijdige motivering bestaat aangezien wordt gesteld dat het besluit van 9 september 1981 niet van toepassing is op de in gevangenschap geboren en gekweekte vogels genoemd in artikel 7ter en bijlage 1 terwijl voornoemde vogels toch besproken worden, dat hetzelfde kan worden gezegd wat betreft de kwetsbare soorten;

2.1.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar eerste middel stelt dat de Vlaamse regering niet bevoegd is het thans bestreden besluit te nemen, en dat voor het voorliggende besluit, in het bijzonder de artikelen 4 en 5 geen rechtsgrond voorhanden is; dat zij in het derde middel daar verder op ingaat en bovendien stelt dat er geen draagkrachtige motivering bestaat;

2.1.2.2. Overwegende dat luidens artikel 6, § 1, III, 2° en 5°, BWHI, het Vlaamse Gewest bevoegd is voor "De natuurbescherming en het natuurbehoud, met uitzondering van de in-, uit- en doorvoer van uitheemse plantensoorten evenals van uitheemse diersoorten en hun krengen" alsmede "De jacht, met uitzondering van de vervaardiging van, de handel in en het bezit van jachtwapens, en de vogelvangst"; dat uit voormelde bepaling op het eerste gezicht lijkt te moeten worden geconcludeerd dat het Vlaamse Gewest bevoegd is voor de vogelvangst; dat in de aanhef van het bestreden besluit als rechtsgrond wordt vermeld, de artikelen 34 en 36, van het jachtdecreet, alsmede de artikelen 51 en 52, van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu; dat eerstgenoemde artikelen luiden als volgt :

"Art. 34. De Vlaamse regering kan alle maatregelen treffen die zij nuttig acht voor de bescherming van alle in het wild levende vogelsoorten andere dan deze vermeld in artikel 3, evenals hun eieren, zelfs uitgeblazen, en van hun jongen. Deze maatregelen kunnen zowel op levende als op dode of geprepareerde vogels betrekking hebben.

De feiten verboden door de maatregelen getroffen op grond van het vorige lid worden gestraft met een geldboete van vijftig frank tot honderd frank.

Art. 36. De Vlaamse regering kan inzake jacht en vogelbescherming alle vereiste maatregelen treffen voor de uitvoering van bepalingen die voortvloeien uit het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, gesloten te Rome op 25 maart 1957, uit het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's-Gravenhage op 3 februari 1958, uit het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten, gedaan te Bonn op 23 juni 1979 en uit het Verdrag inzake het behoud van wilde planten en dieren en hun natuurlijk leefmilieu, ondertekend te Bern op 19 september 1979, en de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten. Deze maatregelen kunnen de opheffing en de wijziging van wets- en decreetsbepalingen inhouden";

dat in zijn advies nr. L. 27.678/3 van 10 november 1998 de afdeling wetgeving van de Raad van State stelde dat "... die bepalingen van het jachtdecreet alleen rechtsgrond bieden voor regelingen die de bescherming beogen van 'in het wild levende' vogelsoorten en dus niet voor regelingen die betrekking hebben op 'niet in het wild levende vogels', zoals bijvoorbeeld in gevangenschap gekweekte vogels"; dat de afdeling wetgeving daartoe verwees naar zijn advies nr. L. 23.406/8 waarin, met verwijzing naar het advies nr. L. 14.240/1/V over het ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 9 september 1981, overwogen werd wat volgt :

"Beschermingsmaatregelen met betrekking tot dergelijke (niet in het wild levende) vogels behoren tot het domein van de dierengezondheid en de dierenbescherming, welke aangelegenheden zijn die tot de -residuaire- bevoegdheid van de federale overheid zijn blijven behoren; in de bevoegdheid inzake 'de jacht ... en de vogelvangst' welke door artikel 6, § 1, III, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de gewesten werd toegewezen, kunnen dergelijke maatregelen niet worden ingepast";

dat geconcludeerd werd dat de in het besluit opgenomen bepalingen, in zoverre zij betrekking hebben op in

gevangenschap geboren en gekweekte vogels en op voorwaarde dat zij zouden moeten worden aangemerkt als beschermingsmaatregelen voor die vogels, en dus als maatregelen inzake dierengezondheid en dierenbescherming, dienen te worden beschouwd als behorende tot de bevoegdheid van de federale overheid zodat zij uiteraard geen rechtsgrond vinden in de aangehaalde bepalingen van het jachtdecreet; dat er evenwel onmiddellijk werd aan toegevoegd dat "zulks (geenszins het geval blijkt (...)) te zijn met de in de artikelen 1, 4 en 5 van het ontwerp opgenomen bepalingen. Die bepalingen hebben immers niet de bescherming van de in gevangenschap geboren en gekweekte vogels tot doel. Ze blijken integendeel uitsluitend ertoe te strekken in het wild levende vogels waarop de beschermingsregeling van het koninklijk besluit van 9 september 1981 van toepassing is, te onderscheiden van vogels die in gevangenschap leven of gekweekt zijn en waarvoor, eensdeels, die beschermingsregeling niet geldt of, anderdeels, in een afwijkende regeling is voorzien. Die bepalingen hebben met andere woorden niets anders op het oog dan een adequate controle op de naleving van de verbodsbepalingen van dat koninklijk besluit mogelijk te maken. In zoverre zulks de strekking is van de bedoelde bepalingen van het ontwerp, kunnen ze wel degelijk worden ingepast in de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en vinden ze rechtsgrond in de artikelen 34 en 36 van het jachtdecreet"; dat in de nota de verwerende partij precies stelt dat de in artikel 4 en 5, van het bestreden besluit opgenomen bepalingen weliswaar betrekking hebben op niet in het wild levende vogels maar niettemin uitsluitend de bescherming tot doel hebben van in het wild levende vogels; dat besloten dient te worden dat het bestreden besluit een voldoende rechtsgrond vindt in de artikelen 34 en 36, van het jachtdecreet; dat de afdeling wetgeving van de Raad van State weliswaar van oordeel was dat de vermelde artikelen 51 en 52, van het

decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu geen rechtsgrond bieden voor het bestreden besluit; dat, aangezien het voldoende is één enkele rechtsgrond te hebben, de kritiek van de verzoekende partij betreffende de artikelen 51 en 52, van het natuurbehoudsdecreet, niet nader dient te worden onderzocht;

2.1.2.3. Overwegende dat luidens artikel 1, van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest, dit besluit van toepassing is op alle vogels behorende tot één van de op het Europese grondgebied van de lidstaten van de Europese Gemeenschap in het wild voorkomende vogelsoorten; dat het koninklijk besluit van 9 september 1981 derhalve de bescherming op het oog heeft van de in het wild voorkomende vogelsoorten zodat dient aangenomen te worden dat het Vlaamse Gewest ter zake bevoegd is; dat het thans bestreden besluit van 18 december 1998 het reeds bestaande artikel 7bis vervangt en een nieuw artikel 7ter voegt in het voormeld koninklijk besluit; dat het in het bijzonder ten aanzien van het nieuw ingevoegde artikel 7ter is dat verzoekende partij een tegenstrijdigheid aanvoert, vermits het gewijzigde artikel 1 in zijn tweede lid, 3° bepaalt dat "de in gevangenschap geboren en gekweekte vogels, genoemd in bijlage I, geringd met een gesloten voetring, volgens de voorwaarden bepaald in artikel 7ter" niet onder de bepalingen van dit besluit vallen; dat op het eerste gezicht lijkt te moeten worden vastgesteld dat de in artikel 7ter geviseerde vogels niet onder de toepassing vallen van het besluit van 9 september 1981 zodra zij zijn geringd volgens de voorwaarden bepaald in artikel 7ter; dat met andere woorden, zodra de in gevangenschap geboren en gekweekte vogels, genoemd in bijlage I, geringd zijn met een gesloten voetring, volgens de voorwaarden bepaald in artikel 7ter, deze

vogels niet meer onder de (beschermings-)bepalingen van het besluit van 9 september 1981 vallen; dat vanaf dat ogenblik de federale overheid bevoegd is om de beschermingsmaatregelen te nemen op voorwaarde dat deze betrekking hebben op de dierengezondheid of het dierenwelzijn; dat hieruit duidelijk blijkt dat van enige contradictie in het besluit geen sprake is; dat zolang voormelde vogels niet zijn geringd of niet volgens de voorwaarden van artikel 7ter zijn geringd, de beschermingsbepalingen van het koninklijk besluit van 9 september 1981 blijven gelden; dat ten aanzien van de tweede door de verzoekende partij aangevoerde tegenstrijdigheid -deze in verband met de kwetsbare soorten- niet duidelijk wordt gemaakt waarin deze tegenstrijdigheid precies zou zijn gelegen; dat het eerste en het derde middel niet ernstig zijn;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel aanvoert : schending van de artikelen 1, 5e, 9 en 13, van de vogelrichtlijn en van het beginsel van behoorlijk bestuur; dat zij stelt dat door in de artikelen 4 en 5, van het bestreden besluit te bepalen dat "vogelsoorten die in het wild voorkomen" in gevangenschap mogen worden gehouden, artikel 5e, van de vogelrichtlijn wordt geschonden, dat, niettegenstaande een afwijking mogelijk is van voormelde bepaling, uit geen enkel motief of voorbereidend document blijkt dat de overheid een nauwkeurig bepaalde reden daartoe voor ogen had, dat bovendien al evenmin is voldaan aan de voorwaarden van artikel 9, van de vogelrichtlijn : enerzijds wordt met betrekking tot artikel 4, van het bestreden besluit erop gewezen dat de soorten niet met name genoemd zijn, anderzijds wordt met betrekking tot artikel 5, van het bestreden besluit gesteld dat de in bijlage opgenomen lijst wel een limitatieve opsomming

bevat van vogelsoorten doch te lang is zodat redelijkerwijze niet meer van de door de Europese wetgever bedoelde uitzonderingsregeling sprake kan zijn; dat niet kan ontkend worden dat door het toelaten van het gevangen houden van talrijke vogelsoorten, essentieel afbreuk wordt gedaan aan het door de wetgever beoogde beschermingsstatuut; dat het arrest van 8 februari 1996 van het Hof van Justitie duidelijk heeft bepaald dat de vogelrichtlijn niet van toepassing is op "in gevangenschap geboren en gekweekte vogels", zodat mogelijks geen voldoende ernstige schending van de artikelen 5 en 9, van de vogelrichtlijn voorhanden is; dat toch nog steeds de schending van artikel 13, van dezelfde richtlijn blijft; dat, ten aanzien van artikel 6, van het bestreden besluit artikel 9, van de vogelrichtlijn wordt geschonden omdat niet de voorwaarde van een andere bevredigende oplossing wordt aangeboden;

2.2.2.1. Overwegende dat in het voormelde arrest van 8 februari 1996 het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen besloot :

"1) Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, verplicht de Lid-Staten de verhandeling van vogels van een in haar bijlagen niet genoemde soort te verbieden voor zover het gaat om een soort die natuurlijk in het wild leeft op het Europese grondgebied van de Lid-Staten waarop het Verdrag van toepassing is, behoudens de door artikel 9 geboden afwijkingsmogelijkheid.

2) Deze richtlijn is niet van toepassing op in gevangenschap geboren en opgekweekte vogels.

3) Deze richtlijn verplicht een Lid-Staat een op het Europese grondgebied van de Lid-Staten waarop het Verdrag van toepassing is, in het wild levende vogelsoort ook te beschermen als die soort zijn natuurlijk leefgebied niet heeft in de betrokken Lid-Staat.";

dat zoals de verwerende partij terecht opmerkt, de artikelen 4 en 5, van het bestreden besluit enkel betrekking hebben op vogels die in gevangenschap zijn geboren of gekweekt; dat uit de rechtspraak van het Hof

van Justitie op het eerste gezicht blijkt dat ten aanzien van dergelijke vogels de vogelrichtlijn niet van toepassing is, zodat deze laatste ook niet kan zijn geschonden;

2.2.2.2. Overwegende dat in het tweede onderdeel, hetwelk betrekking heeft op artikel 6, van het bestreden besluit, de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 9, van de vogelrichtlijn; dat voormeld artikel 6, het tweede lid van artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 9 september 1981 vervangt en luidt als volgt :

"Alleen voor de vink (*Fringilla coelebs*) kan eventueel worden afgeweken van de bepalingen met betrekking tot het vangen van vogels. Bovendien is de vangst alleen toegestaan buiten de broedtijd en de periode van de verzorging van de jongen";

dat, zoals de verwerende partij ook hier terecht opmerkt artikel 6, van het bestreden besluit op het eerste gezicht op zich niet van aard lijkt het vangen van vinken toe te laten; dat het gewijzigde artikel 8, van het koninklijk besluit van 9 september 1981 in globo dient te worden gelezen : de minister of zijn gemachtigde zal dienen na te gaan of in een concreet geval kan worden afgeweken van de bepalingen met betrekking tot het vangen van vogels; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als vierde middel aanvoert : schending van de artikelen 6 en 9, van het verdrag van 19 september 1979 inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa (hierna : "het verdrag van Bern"); dat zij stelt dat de regeling voorzien in het nieuwe artikel 7ter, van het bestreden besluit veronderstelt dat vogels in bezit worden gehouden, eieren worden geproduceerd en jongen voortgebracht, dat uit het naast elkaar leggen van bijlage I bij het bestreden besluit en

bijlage II bij het verdrag van Bern ongeveer een 45-tal soorten niet mogen in bezit worden gehouden noch verhandeld zodat artikel 6, van voormeld verdrag is geschonden; dat geen beroep kan worden gedaan op de afwijkingsmogelijkheid van artikel 9, van dat verdrag vermits uit het bestreden besluit of uit de voorbereiding ervan niet blijkt dat men zich zou bevinden in één van de aldaar voorziene hypothesen, dat voormelde bepalingen duidelijk zijn en directe werking hebben;

2.3.2. Overwegende dat artikel 6, van het verdrag van Bern luidt als volgt :

"Art. 6. Iedere verdragsluitende partij neemt passende en noodzakelijke maatregelen in de vorm van wetten en voorschriften om te zorgen voor bijzondere bescherming van de in het wild voorkomende diersoorten, genoemd in bijlage II. Waar het deze soorten betreft, is met name verboden :

- a) iedere vorm van opzettelijk vangen, in bezit houden en opzettelijk doden;
- b) het opzettelijk aantasten en vernielen van broed- of rustplaatsen;
- c) het opzettelijk verstoren van de in het wild voorkomende diersoorten, met name gedurende de broedperiode, de periode waarin de jongen afhankelijk zijn, en de overwinteringsperiode, voor zover hiermee duidelijk wordt ingegaan tegen de doelstellingen van dit Verdrag;
- d) het opzettelijk vernielen of rapen van eieren in de natuur of in het bezit houden van eieren, zelfs wanneer deze leeg zijn;
- e) het houden en het binnenlands verhandelen van deze dieren, hetzij levend hetzij dood, met inbegrip van opgezette dieren, en van ieder gemakkelijk te herkennen deel of produkt van deze dieren, voor zover zulks bijdraagt tot de doeltreffendheid van de bepalingen van dit artikel."

dat artikel 9.1., van datzelfde verdrag de Lid-Staten toelaat af te wijken van onder meer het bepaalde in artikel 6; dat in de preambule bij het Verdrag bovendien wordt gesteld dat met de instandhouding van de in het wild voorkomende dier- en plantensoorten rekening dient te worden gehouden door de Regeringen bij hun nationale

doelstellingen en programma's; dat zowel uit de bewoordingen van artikel 6 ("... de verdragsluitende partij neemt de passende en de noodzakelijke maatregelen ...") als uit deze van de preambule op het eerste gezicht lijkt te moeten worden besloten dat aan voormelde bepalingen geen rechtstreekse werking kan worden toegekend; dat, vermits op het eerste gezicht moet worden besloten tot de ontstentenis van enige directe werking, de bepalingen van het verdrag niet kunnen worden toegepast; dat het vierde middel niet ernstig is;

2.4. Overwegende dat, aangezien uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

##### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzitting, op acht november 1900 negenennegentig,  
door :

|       |              |                              |
|-------|--------------|------------------------------|
| de H. | A. BEIRLAEN, | wnd. voorzitter, staatsraad, |
| Mevr. | V. WAUTERS,  | griffier.                    |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**A. BEIRLAEN.**